

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af militær retsplejelov.

(Fremsat 30/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Jeg skal kort meddele, at socialdemokratiet kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Houe (KF):

Det konservative folkeparti kan meddele sin støtte til det af ministeren fremsatte forslag.

Vi finder det ikke hensigtsmæssigt, at militære chefer skal kunne ikende bøde af ubegrænset størrelse. Skulle det ved en sag være nødvendigt at anvende større sanktioner end en bøde på 2.000 kr., kan sagen jo henvises til domstolene. Det vil alle, både rettergangschefer og det personel, som arbitrært kan ikende straffe, være bedst tjent med.

Det konservative folkeparti vil medvirke ved en hurtig udvalgsbehandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre kan tilslutte sig forslaget, og jeg har ingen bemærkninger til det.

Stinus (RV):

På baggrund af forsvarsministerens begrundelser og henvisningen til de foretagne ændringer i den borgerlige retsplejelov kan det radikale venstre give tilslutning til ministerens forslag, idet vi betragter dette som en rimelig ajourføring af den militære retsplejelov.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Nør Christensen, ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg fremsætte CDs synspunkter i denne sag.

Vi er enige i, at det er nødvendigt at ændre retsplejelovens regler om ophævelse af bødegrænsen på 2.000 kr. Dermed skulle man så tro, at vi pr. automatik mener, at bødegrænsen for de militære rettergangschefer også bør være fri. Det mener vi ikke. Vi vil

gerne støtte ministerens ønske om denne begrænsning for de militære rettergangschefer, og vi er trygge ved at overlade de nærmere bestemmelser herom til ministeren.

Centrum-demokraterne mener, der er et klart behov for en styrkelse af det læge element ved domstolsbehandlinger. Vi vil meget nøje følge de ændrede regler i retsplejen for at vurdere, om anvendelse af lægdommere i højere grad er en farbar vej.

Pelle Voigt (SF):

Den 29. marts 1984 behandlede folketinget et forslag fra SF om at afskaffe den militære straffelov i fredstid. Det forslag led en krank skæbne i forsvarsudvalget, men vi agter desuagtet at arbejde videre ud fra det, som var hovedsynspunktet i forslaget. Det betyder også, at vi i SF kan give tilslutning til enhver form for civilisering af den militære retspleje, og vi anser det forslag, som ministeren har fremsat her, i alt væsentligt som et skridt i den retning og kan tilsige støtte til ethvert forsøg på at tilnærme den militære straffe- og retspleje til den civile.

Det er vores opfattelse, at de folk, som i dag arbejder i det danske forsvar, under alle omstændigheder i fredstid skal sikres – så vidt det overhovedet er muligt – den samme retsbeskyttelse og de samme arbejdsforhold, som er gældende på det civile arbejdsmarked.

Albrechtsen (VS):

VS støttede i sin tid det forslag, som hr. Pelle Voigt henviste til, og også de tanker, som hr. Pelle Voigt gjorde rede for, så dem skal jeg ikke gentage. Jeg vil blot om selve indholdet i dette forslag sige, at det for så vidt er ret begrænsede tiltag, der er tale om, men jeg er også enig i, at de går i den rigtige retning. Dog kunne jeg godt tænke mig, at dette med maksimumsgrænsen for bøder, som man vil give mulighed for at opretholde – hvilket jo er en god ting; eftersom man slet ikke skulle have disse bøder – bliver mere præciseret. Jeg er ikke helt så tryk, som en anden ordfører vist var, ved at overlade alt for meget til ministerens eget skøn, og jeg synes, at hvis der kunne opnås en yderligere præcisering af det forhold i forbindelse med lovforslagets behandling, ville det være en uhyre god ting.

[Inger Stilling Pedersen]

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til det foreliggende forslag. Det lyder til at være et af dem, der går hurtigt igennem.

Poulsgaard (FP):

Da mit partis ordfører overgår til et andet parti ... (*Munterhed*). ... skal jeg på det resterende fremskridtspartis vegne sige, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de positive betragtninger – det gælder også den sidste ordfører.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om kontrol med overholdelsen af Danmarks atomvåbenfrihed.

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).
(Fremsat 16/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Forslagets bemærkninger koncentrerer sig om adgangen for allierede flåde- og luftfartøjer med atombevæbning til at besøge Danmark i fredstid. Dette spørgsmål har talrige gange været rejst af medlemmer af forslagsstillerens partier her i tinget, og regeringens

holdning er i de besvarelser, der er givet, blevet klart tilkendegivet.

Det er dansk politik ikke at acceptere stationering af atomvåben på dansk territorium i fredstid. Der er ingen som helst tvivl om, at denne atompolitik indebærer et forbud mod enhver nok så kortvarig tilstedeværelse af atomvåben på dansk territorium, herunder selvsagt også i territorialfarvande, bortset fra den ret til uskadelig passage, som det hedder, som folkeretten hjemler under nærmere bestemte betingelser.

Allerede daværende statsminister Jens Otto Krag bekræftede i 1963 denne opfattelse, der er blevet gentaget af senere regeringer. At dansk atompolitik har dette indhold, er andre lande – og det gælder også vore allierede – derfor vel vidende om. Den er i øvrigt også blevet præciseret i forbindelse med de indgåede aftaler om støtte til allierede forstærkninger.

Skiftende danske regeringer har haft fuld tillid til, at andre NATO-lande ikke handler i modstrid med de begrænsninger, der følger af den danske atompolitik. Det ville være stridende mod god tone og gensidig respekt mellem de allierede, hvis nogen gjorde forsøg på at tilsidesætte det danske forbehold, men det ville være mindst lige så upassende, om der i forbindelse med f.eks. flådebesøg fra andre NATO-lande, der bl.a. har til formål at udbygge båndene mellem allierede, blev truffet foranstaltninger fra dansk side, som kunne være egnet til i bedste fald at udtrykke mistillid.

I øvrigt finder jeg det meningsløst at koncentrere sig om anløb af flådefartøjer i dansk havn og helt lade ude af betragtning tilstedeværelsen af atomvåbenbærende enheder fra Warszawapagten i dansk område. Alene egentlige ind- og udpassager af potentielt atomvåbenbærende Warszawapagtenheder – og det gælder altså for u-både og større overfladeskibe – gennem danske farvande andrager mellem 30 og 40 pr. år.

Jeg skal meddele, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Knud Damgaard (S):

Jeg er enig med ministeren i de betragtninger, han gjorde gældende med hensyn til den alvor, vi skal lægge i dette.